

XII. 6. udvalg.

dette spørgsmål nyttig, men Frankrig, Irak og nogle kommunistiske lande gav udtryk for visse reservationer og advarede imod forsøg på politisk pression mod staterne, idet folkeretten ikke foreskriver pligt til ratifikation. En henvisning til spørgsmålet udgik af et fremlagt resolutionsforslag forinden afstemningen dels som følge af den usikkerhed i henseende til spørgsmålet, som fremkom under debatten, dels fordi en undersøgelse af spørgsmålet er igangsat af FNs institut for uddannelse og Forskning (UNITAR).

V. Resolutionen.

Et af 22 lande fremlagt resolutionsforslag vedtoges enstemmigt den 15. oktober 1968. I resolutionen gives udtryk for anerkendelse af Folkeretskommissionens arbejde, og dens arbejdsprogram godkendes, herunder forberedelsen af en ny oversigt over folkeretten til støtte for kommissionens kodificeringsarbejde; det anbefales, at kommissionen skal fortsætte arbejdet og undersøgelserne vedrørende stats- og regeringsuccession, forbindelserne mellem stater og internationale organisationer samt mestbegunstigelsesklausulen; desuden skal alle bestræbelser rettes mod at påbegynde arbejdet vedrørende staters ansvar. Endelig udtrykkes der ønske om afholdelse af seminarer i folkeret i forbindelse med kommissionens mødesamlinger med et stigende antal deltagere fra udviklingslandene, og det tages til efterretning, at generalsekretæren har optaget spørgsmålene om vederlag til kommissionens medlemmer og om en styrkelse af FN-sekretariatets kodifikationsafdeling til undersøgelse.

Plenarforsamlingen vedtog enstemmigt resolutionsforslaget den 11. december 1968 (res. 2400).

6. udvalgs beretning: A/7370.

Konventionsudkast om særlige missioner.

Dagsordenens punkt 85).

I. Forhistorie.

På konferencen, der førte til undertegnelse af Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser, blev der vedtaget en resolution, hvori det henstilledes til De forenede Nationers Generalforsamling, at

Folkeretskommissionen, der tidligere havde beskæftiget sig med spørgsmålet om retsstilling for særlige missioner, det såkaldte adhoc diplomati, blev anmodet om yderligere at undersøge spørgsmålet. Folkeretskommissionens beretning om arbejdet på 19. samling i juli 1967 omfattede et endeligt udkast til en konvention om særlige missioner, og 22. Generalforsamling drøftede under dagsordenspunkt 85 beretningen. Af hensyn til De forenede Nationers overfyldte konferenceprogram i 1968 og 1969 blev det ved resolution 2273 (XXII) af 1. december 1967 besluttet ikke at lade konventionsudkastet behandle på en særlig i dette øjemed indkaldt konference, men at optage udkastet som et særligt dagsordenspunkt på 23. Generalforsamling med henblik på vedtagelse af en konvention om særlige missioner.

II. Debatten.

Konventionsudkastet blev behandlet på 33 møder kontinuerligt fra 15. oktober til 15. november 1968 i 6. udvalg, og behandlingen blev senere genoptaget på 4 møder fra 5. til 9. december 1968.

6. udvalg nedsatte på et tidligt tidspunkt et redaktionsudvalg til nærmere behandling af de af udvalget foreløbig vedtagne artikler. Redaktionsudvalget bestod af 15 medlemmer, der blev valgt under hensyn til en rimelig geografisk fordeling og efter konsultationer med landegrupperne. Danmark blev indvalgt i redaktionsudvalget. De øvrige medlemmer var Den forenede arabiske Republik, Congo (Kinshasa), Frankrig, Ghana, Irak, Italien, Japan, Mexico, Pakistan, Peru, Polen, Sovjetunionen, Storbritannien og USA. Den irakiske delegerede blev valgt til formand.

Under møderne i 6. udvalg og i redaktionsudvalget deltog Folkeretskommissionens særlige rapportør hr. Milan Bartoš (Jugoslavien). Endvidere deltog Schweiz i 6. udvalgs forhandlinger, dog uden stemmeret og uden derved at skabe præcedens.

1. Generaldebatten.

Generaldebatten fandt sted i forbindelse med konventionsudkastets artikel 21, den første artikel i anden del af konventionen, der vedrører særlige missioners retsstilling. Der forelå ændringsforslag fra britisk, bel-